

אינו מוציא אחרים ידי חובתם^א.

ג. אינו נושא את כפיו. והטעם לכך, כי אין כבוד ציבור להיות כפופים לברכתו של קטן^ב.

מדיני פוחח

רש"י מפרש, שהפוחח הוא זה שכרעיו נראים, על ידי שאין לו בתי שוקיים, נכגון שהולך במכנסים קצרים]. **ורב אלפס פירש**, שהפוחח הוא זה שבגדיו קרועים. ונשנו כאן דברים שהוא ראוי לעשות, ודברים שאינו ראוי לעשות.

שני דברים אלו, עושה אותם הפוחח :

א. פורס את שמע. כי הוא מחויב בדבר, וכל המחויב בדבר מוציא אחרים ידי חובתו^א.

ב. מתרגם.

ושלושה דברים אלו, הפוחח אינו עושה :

א. אינו קורא בתורה. משום כבוד התורה^א. ומתחילה הסתפק אביי בדבר זה, שמא הסיבה שהפוחח אינו קורא בתורה, כי נאמר "ולא יראך בך עַרְוֹת דְּבָר" (דברים כ"ג ט"ו), וזה שאין לו בתי שוקים, נחשב כמי שערוותו מגולה. ואם כן, שמא דווקא גדול פוחח אינו קורא בתורה, אבל קטן פוחח קורא בתורה, שאינו בכלל אזהרת "ולא יראך בך עַרְוֹת דְּבָר". אולם מסקנת הגמרא כפי שנכתב, שהטעם לכך שהפוחח אינו קורא, משום כבוד ציבור, ואם כן, הוא הדין לקטן פוחח שאינו קורא משום כבוד הציבור.

ב. אינו עובר לפני התיבה. כי גנאי לציבור שזה יוציא אותם.

ג. אינו נושא את כפיו. כי גנאי לציבור שזה יברך אותם.

^א ואפילו לרבי יהודה, דמכשיר ליה במגילה לעיל, הכא מודה שלא יוציא אחרים ידי חובתן בדבר שבקדושה, משום דבקטן איכא שני דרבנן, כדפרישית לעיל לרבנן דרבי יהודה, אבל במגילה יש להקל, לפי שטף ונשים היו בספק דלהרוג ולהשמיד, לפיכך עשאו רבי יהודה כגדול. [תוס'].

^ב כתבו התוס' שלושה חילוקים בדין נשיאת כפים. (א) קטן ממש אינו נושא כפים בפני עצמו כלל, אבל כשיש גדולים עמו רשאי לשאת כפים כדי ללמוד ולהתחנך. (ב) מי שהביא שתי שערות רשאי לשאת כפים בפני עצמו באקראי, כדי להחזיק עצמו בכהן, אבל לא ישא כפים בפני עצמו בקביעות. (ג) ומי שנתמלא זקנו, נושא כפים בפני עצמו בקביעות.

^ג ילי"ע מה החילוק בין לפרוס את שמע לבין לעבור לפני התיבה. ושמא הפרס על שמע אינו מוציא אלא מעטים שאחרו, אבל העובר לפני התיבה, מוציא את כל הציבור.

^ד כן פירש רש"י במשנה אולם בגמרא משמע שהטעם משום כבוד הציבור כפי שיתבאר מיד. ויל"ע בדבר.